

Prin atâtea chipuri

Agafia

Marmură neagră
cerul
învăluie pământul
freamăt
sub talpa universului
când nimicul dezbracă tăceri
răzvrătite chemări
gândul se întinde dincolo
de glaciala privire a lunii
la ora în care
morții își ridică nisipul
neliniști prelungite
sunet grav înfipt
în abisul în care m-am instalat
învolveră sorginți necunoscute
prin atâtea chipuri
niciodată nu mă regăsesc
decât umbra vietății din adâncuri
poate am să mă reconstruiesc
în clipă întâlnirii de pe urmă
cu noaptea din spatele meu